

Η Ανεργία πλήττει ιδιαίτερα τις γυναίκες

Με την ευκαιρία του εορτασμού της 'Ημέρας της Γυναίκας, ο Σύνδεσμος για τὰ Διακαιώματα της Γυναίκας καί τό Κέντρο Πληροφοριών του Ο.Η.Ε. στην 'Αθήνα διοργάνωσαν κοινή έκδήλωση στις 9 Μαρτίου στό Δικηγορικό Σύλλογο της 'Αθήνας. Τό θέμα της συζήτησης ήταν « 'Η οικονομική κρίση καί ή εργασία τών γυναικών - Νέα πρόκληση γιά τό γυναικείο κίνημα». Τή συζήτηση συντόνισε ή καθηγήτρια 'Αλίκη Γιωτοπούλου - Μαραγκοπούλου καί προλόγησε ό Διευθυντής του Κέντρου Πληροφοριών του Ο.Η.Ε ODD NORDSTRAND. Εισηγήσεις έκαναν ή Ξανθή Πετρινώτη, οικονομολόγος, Λέκτορας της Παντείου, ή 'Ελευθερία Καστρινοῦ, μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου 'Εμποροῦπαλλήλων της 'Αθήνας, ή Βαρβάρα Τούσσα, Πρόεδρος του Σωματείου Κλωστοῦφαντουργῶν Πειραιᾶ, ή Δέσποινα Μπαράκη - Πολυχρονίου, Πρόεδρος του Σωματείου Διπλωματούχων Ξεναγῶν, ή Βάσω Μαργαριτίδου - Τυμπλαλέξη, Γενική Γραμματέας της Πανελληνίας 'Ενωσης Διπλωματούχων 'Επαγγελματιῶν 'Υγείας καί ό 'Άγγελος Ζησιμόπουλος, 'Επιστ. Συνεργάτης του ΚΕΠΕ, Σύμβουλος του ΟΑΕΔ.

Οι δραστηριότητες του Ο.Η.Ε.

«Δέκα χρόνια έχουν περάσει από τότε που η Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., το 1972, κήρυξε την 8η Μαρτίου Διεθνή 'Ημέρα της Γυναίκας», άρχισε την ομιλία του ο κ. NORDSTRAND. «Από τότε οι πρωτοβουλίες που πήρε ο Ο.Η.Ε για την προαγωγή της ισότητας μεταξύ των φύλων υπήρξαν πολλές και πραγματικά χωρίς προηγούμενο στην ιστορία:

- Η Παγκόσμια Διάσκεψη στο Μεξικό το 1975

- Η Διακήρυξη της Δεκαετίας του Ο.Η.Ε. για τις γυναίκες (1975-1985)

- Η υιοθέτηση από την Γενική Συνέλευση στις 18 Δεκ. 1974 της «Σύμβασης για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων εις βάρος των γυναικών»

- Διάφορες άλλες διεθνείς συναντήσεις που θα καταλήξουν στη Διεθνή Διάσκεψη του Ναϊρόμπι το 1985 στο τέλος της Δεκαετίας για τις Γυναίκες.

«Τά παραπάνω», συνέχισε ο κ. NORDSTRAND «αποτελούν τό διεθνές σενάριο και καθορίζουν μερικούς γενικούς στόχους και κατευθύνσεις. Ο αγώνας όμως για τα δικαιώματα των γυναικών πρέπει να διεξάγεται σε όλες τις χώρες και σε όλα τα κοινωνικά επίπεδα. Πιστεύω ότι οι Ελληνίδες μπορούν να άντλούν υπερηφάνεια και θάρρος από το γεγονός ότι η Ελληνική Κυβέρνηση υπόγραψε ήδη στις 2 Μαρτίου 1982 τη Σύμβαση του Ο.Η.Ε. που θα ισχύσει όταν υπογραφεί από τα 20 κράτη. Είναι επίσης ενθαρρυντικό ότι η Κυβέρνηση επικύρωσε αυτή τη Σύμβαση.

Ο πραγματικός όμως αγώνας είναι ο αγώνας που γίνεται κυρίως στα πεδία των μαχών για τις ευκαιρίες στον κοινωνικό, πολιτιστικό και οικονομικό τομέα. Συχνά χρειάζεται καθημερινός αγώνας έναντι των ενδογενών τάσεων και συνηθειών και απαιτείται χρόνος ακόμα κι αν υπάρχουν στα χαρτιά οι καλύτεροι νόμοι. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όσον αφορά τις οικονομικές ευκαιρίες, η μέγιστα λόγια τον αγώνα για να βρεθεί κανείς δουλειά και να μπορέσει να την κρατήσει με αντίξοες οικονομικές συνθήκες και σε εποχή που υπάρχει οικονομική κρίση.

Τά στοιχεία αποδεικνύουν ότι οι γυναίκες είναι οι πρώτες που υποφέρουν από μιά μείωση της απασχόλησης. Ο αγώνας για να αποτραπεί ή *δυσανάλογη* απώλεια εργασίας και εισοδήματος για τις γυναίκες, σε περίοδο οικονομικής κρίσης, είναι δύσκολος, και πρέπει να άρχισι στο επίπεδο της *διαμόρφωσης μιάς πολιτικής απασχόλησης* για να είναι αποτελεσματικός. Πρέπει να υπάρχει μιά δίκαιη πολιτική απασχόλησης, κατοχυρωμένη νομικά, που να βασίζεται στην αρχή της ισότητας των δύο φύλων και την αξιοκρατία και να ισχύει τόσο στο Δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, παρ' όλο που στον ιδιωτικό τομέα αυτό θα είναι πολύ πιο δύσκολο.

Πιστεύω ότι αν υπήρχε μιά έτησια ανασκόπηση, ίσως κάθε 8 Μαρτίου ή σε κάποια άλλη ημερομηνία εκεί γύρω, της προόδου που έχει επιτευχθεί σε κάθε τομέα κατά τη διάρκεια του χρόνου, μιά ανασκόπηση που θα βασιζόταν σε τεκμηριωμένες εκθέσεις εμπειρογνομώνων θα μπορούσε να αποδειχθεί σπουδαίο όπλο στον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών».